

statsministeren har sammenlignet det med et ægteskab og muligheden for skilsmisse. Man kan også blive skilt, som han siger. Ja, det kan man selv i de katolske lande, men det her har altså ikke ret meget at gøre med skilsmisse og ægteskab.

Som vi alle ved, er det et fuldstændig hypotetisk spørgsmål at stille op, om vi kan gå ud igen. Det er jo også derfor, Romano Prodi blev dybt overrasket, da han fik det her spørgsmål, som vi kunne se det i fjernsynet i fredags. Hvem i alverden kan dog sætte et sådant spørgsmål op, kunne man se han tænkte. Ja, naturligvis, for det er dybt absurd at begynde at stille befolkningen i udsigt, at hvis de siger ja til at gå med i ØMU'en, kan de få en eller anden fortrydelsesparagraf, de kan godt komme ud igen. De forudsætninger, der bliver kørt op i den debat, er helt, helt akademiske, helt, helt hypotetiske, har intet med den faktiske virkelighed at gøre. Og lad os så lade være med at køre videre med det argument i forhold til befolkningen.

Befolkningen skal vide, at hvis man siger ja den 28. september 2000, er det et ja til et vidtgående politisk og økonomisk europæisk samarbejde, og der er ingen vej tilbage. Det er et ja, der gælder i dag, det gælder i morgen, det gælder i overmorgen, det gælder de næste mange, mange år. Jeg vil ikke anfægte befolkningens ret til at mene, at det kan være en god udvikling for Danmark og for Europa, fair nok, men det skal siges også fra vores side, at det vil blive konsekvensen, hvis man siger ja den 28. september.

Jeg siger ikke hermed, at det betyder, at den danske velfærdsstat falder fra hinanden, at vi vil få fattigdom her i Danmark, som nogen påpeger at jeg har påstået. Nej, det, jeg siger, er, at EU vil få langt, langt større indflydelse på den danske økonomiske politik. Det tror jeg er en uhyre problematisk ting. Den risiko ønsker jeg ikke at tage, bl.a. fordi det er helt, helt unødvendigt, at vi går med.

Som David Owen sagde i et interview i Politiken for ikke så længe siden: Hvorfor har I så meget kissejæv med at gå med nu? Der er jo ingen, der siger, at ØMU'en vil blive det her stabile projekt, som mange går og påstår det vil. Vil det ikke være langt bedre at stå udenfor og så udnytte de muligheder, der måtte være her?

Vores nej er ikke udtryk for en nationalistisk selvtilstrækkelighed eller indadvendthed. Det er ikke et nej til hverken Europa eller EU. Det er

heller ikke et nej til at styre markedskræfterne. Det er et ja til et Europa, men et nej til ØMU-projektet. Vi kan godt være med i en styring af markedskræfterne, selv om vi ikke er med i ØMU'en. Vi kan godt være med i en progressiv grøn politik inden for EU, selv om vi ikke er med i ØMU'en. Vi kan godt være med i en social udvikling inden for EU, selv om vi ikke er med i ØMU'en. Hele pointen i Edinburghafgørelsen, hele pointen i det nationale kompromis, hele pointen i vores ØMU-modstand er jo netop, at vi godt kan deltage i et europæisk samarbejde.

Det er et nej til ØMU'en, men det er stadig væk et ja til Europa.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hr. Holger K. Nielsen siger nej til at gøre op med det nationale kompromis omkring ØMU'ens tredje fase. Jeg vil gerne have, at hr. Holger K. Nielsen bekræfter, at SF mener, at fastkurspolitikken skal fortsættes, og ifald det kan bekræftes, kan hr. Holger K. Nielsen så bekræfte, at Danmark skal vedblive at sidde uden for døren, mens de andre bestemmer, hvordan den her pengepolitik indrettes?

Jeg har også noteret mig, at man i Berlingske Tidende kan læse i dag, at EU-forbeholdene rammer skævt, og at der måske bør gøres op med det. Vil hr. Holger K. Nielsen løfte sløret for, om der er nogle af de andre forbehold, som man mener skal til afstemning?

Så har vi jo også gentagne gange fra SF hørt, at det her kunne betyde, at man ikke kunne føre den arbejdsmarkedspolitik, som man egentlig gerne ville fra socialistisk side. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om hr. Holger K. Nielsen kan bekræfte, at bufferzonen fra 2-3 pct.s overskud på budgettet i dag svarer til sådan ca. 70 mia. kr., hvis man vil kickstarte økonomien.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Der er i hvert fald mindst ét punkt, som nejsi-gerne indtil nu har forsøgt behændigt at slippe uden om at svare på. Det er: Hvad er det egentlig for en økonomisk politik, nejpartierne vil følge, såfremt det bliver et nej den 28. september 2000? Og nu vil jeg gerne, om hr. Holger K. Nielsen kaster lys over, hvad det er for en økonomisk politik, der skal gælde efter den 28. september, hvis man får sit ønske opfyldt om et nej.